

עפ"ג 1384/03/23 - מדינת ישראל נגד הבה עווידה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 1384-03-23 מדינת ישראל נ' עווידה
תיק חיצוני: 581822/2020

בפני המערכת נגד המשיבה
כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט
מדינת ישראל ע"י ב"כ פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
הבה עווידה ע"י ב"כ עוה"ד מוניר ברהום

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) מיום 15.1.2023 בת"פ 19789-08-21.

1. המשיבה הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי עובדות כתב האישום, ביום 7.9.2020 בשעה 18:54 במחסום קלנדיה בירושלים החזיקה המשיבה ברשותה סכין מתקבעת ושתי סכינים יפניות, להב של סכין יפנית באורך 5 ס"מ, "רוגטקה", עשרה טלפונים ניידים, חמש סוללות למכשירי טלפון, 19 כרטיסי "סים", ספרונים עם מספרי טלפון וכרטיס אסיר על שם אחיה. להב הסכין המתקבעת 5 ס"מ ולהב הסכינים היפניות 2 ס"מ.
2. בהתאם להסדר הטיעון, הסכימו הצדדים כי המדינה תטען לרף עונשי מרבי של שלושה חודשי עבודות שירות וענישה נלווית, והסניגור יבקש את ביטול ההרשעה. במסגרת טיעוני הצדדים לעונש טען ב"כ המדינה כי "אין מדובר בהחזקת סכין קלאסית, מדובר לפי דבריה של הנאשמת במשטרה, היא קיבלה חבילה להעביר לאחיה, ועצמה עיניים לתוכן החבילה, ובנס נעצרה ועל כך צריכה הייתה להודות, שכן העונש אמור היה להיות חמור יותר בנסיבות אחרות" (עמ' 4 לפרוטוקול). מנגד, הסניגור טען כי "חברי ציין בהגינות כי הנאשמת עצמה עיניים לגבי תכולת הקופסה... היא כלל לא בדקה את הקופסה" (עמ' 4 לפרוטוקול).
3. בית משפט קמא קבע שמתחם הענישה נע בין מאסר מותנה או שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף נרחב ועד שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית משפט קמא הוסיף וקבע שנוכח קבלת האחריות על ידי המשיבה; נוכח העדר עבר פלילי (זולת אי-הרשעה משנת 2009 בעבירה שאינה ממין העניין); ונוכח נסיבותיה האישיות יש למקם את המשיבה בתחתית המתחם.
4. לבית משפט קמא הוצג מכתב ממעסיקה של המשיבה לפיו "כל הרשעה בעבירות פליליות ו/או ביטחוניות תביא להפסקת עבודה בחברה". בית משפט קמא קבע שיש בכך כדי להוכיח שהרשעתה תגרום למשיבה לנזק קונקרטי. לפיכך, ובהינתן ש"מידת אשמה בנסיבות העניין נמוכה, ועצימת העיניים מעידה על חוסר שיקול דעת

ופחות מכך על כוונה כלשהי" ובהתאם להמלצת שירות המבחן, הורה בית משפט קמא על ביטול הרשעתה של המשיבה, והטיל עליה 200 שעות שירות לתועלת הציבור והתחייבות כספית.

5. על גזר דין זה, ובפרט על החלטתו של בית משפט קמא לבטל את הרשעתה של המשיבה, הגישה המדינה את הערעור הנוכחי.

6. בערעור טען ב"כ המדינה שבית משפט קמא טעה בכך שלא ייחס את החומרה הראויה לעבירה של החזקת סכין, כמתחייב מתופעת האלימות והסכינאות הדורשת מאבק מוגבר למיגורה של תופעה זו; כי המחוקק תיקן את סעיף 186(א) לחוק העונשין, וקבע שהעונש המרבי בגין עבירה של החזקת סכין יעמוד על חמש שנות מאסר, ומכאן החשיבות הרבה בהחמרת הענישה; כי הפסיקה עמדה אף היא על החומרה היתרה הגלומה בעבירה של החזקת סכין; כי אי-הרשעה היא חריג, ובמקרה הנוכחי לא התקיימו התנאים לחריג זה; כי לא הוכח קיומו של נזק פוטנציאלי למשיבה כתוצאה מהרשעתה; וכי בית משפט קמא חרג מהמתחם שקבע שכן לא הרשיע את המשיבה ולא הטיל עליה מאסר מותנה.

7. מנגד, ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור. לדבריו, במקרה הנוכחי הוכח בבירור ובמובהק קיומו של נזק קונקרטי נוכח הבהרת המעביד כי יאלץ לפטרה, אם וככל שתורשע בדין, כשלכך יש להוסיף שהמשיבה לומדת הנהלת חשבונות, ולכן להרשעתה השלכה מבחינת עתידה המקצועי. ב"כ המשיבה הדגיש את הקושי היתר המתעורר במקרה זה נוכח הקשיים שפורטו בתסקיר בסוגיית הרצף התעסוקתי של המשיבה ונסיבותיה האישיות. עוד טען ב"כ המשיבה שבית משפט קמא כלל לא חרג מהמתחם שקבע שכן בית משפט קמא קבע שהמתחם מתחיל במאסר מותנה או בשירות לתועלת הציבור, ובית משפט קמא הטיל על המשיבה שירות לתועלת הציבור. ב"כ המשיבה הדגיש שאין מדובר במשיבה שפעלה ביודעין, והיא עברה במחוסם בקלנדיה באופן טבעי, שלא כהתנהגות המצופה ממי שמחזיק ביודעין. לטענתו, "הטעות שלה שלא פתחה את התיק ולראות מה יש שם" (עמ' 2 לפרוטוקול).

8. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, ולא בלי היסוס, החלטנו לדחות את הערעור.

9. אכן, בעבירות של החזקת סכין גלומה חומרה יתרה בשל הפוטנציאל לנזק הרה אסון הגלום בה. במובן זה, צודקת המדינה שעל דרך הכלל ביצוע עבירה זו מחייב הרשעה בדין. עם זאת, במקרה הנוכחי המדינה עצמה אישרה שהמשיבה הייתה בלדרית של התיק שהכיל את הסכינים, וכי המשיבה לא הייתה מודעת בפועל לתכולת התיק אלא מודעותה נלמדה מעצימת עיניה לתכולתו.

10. בנסיבות אלו, ובהינתן שהוכח נזק קונקרטי למשיבה כתוצאה מהרשעתה לאחר שהוצג גם לנו מכתבו של המעביד וכן הוצג אישור בדבר לימודיה של המשיבה; נוכח נסיבותיה האישיות של המשיבה כמפורט בתסקיר; ובהינתן המדיניות הפסיקתית הממעטת בהתערבות בהחלטות בית משפט קמא בכגון דא - החלטנו לדחות את הערעור.

אשר על כן, הערעור נדחה.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשפ"ג, 14 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט